

Agrupació Pares d'Alumnes

Aquesta Agrupació, que s'anomena A.P.A., es va formar l'any 1973 al nostre poble, fruit d'una reunió que en el Casal es va fer, per cert molt animada, amb tots els mestres, pares d'alumnes i representants de l'Ajuntament.

Els qui varen aportar la idea foren els mestres, perquè segons ells, pot influir força en el bon funcionament de les escoles.

Bé, doncs, a partir de llavors l'A.P.A. actua en nom de «Comissió Gestora de Pares d'Alumnes». La legalització dels estatuts de l'Agrupació, encara no és un fet, fa pocs dies que a petició del Govern Civil, vàrem renovar els documents i pensem que aviat estaran en regla.

Com és molt natural, una de les condicions per a formar part de l'A.P.A. és tenir algun fill que sigui alumne de l'escola.

Per aquest motiu, l'A.P.A. s'ha anat renovant. Actualment som vuit o nou pares i quatre mares, ens reunim una vegada al mes i sempre que per algun motiu sigui convenient. Som conscients que no fem grans coses, encara que tot i així, dóna força feina.

Però també pensem que les nostres possibilitats reals són ben poques. Analitzant-les una mica deduïm que:

- 1.er Caldria dedicar-hi molt temps, del que cap de nosaltres disposem.
- 2.^{on} Pensem que ens cansariem en quatre dies i potser deixariem l'A.P.A. amb poques possibilitats de continuar.
- 3.er No estem ben segurs si millorariem el funcionament de les escoles o potser fóra al revés.

Davant d'aquests interrogants, el que fem és l'indispensable, que ja és molt, i quan sorgeix algun problema, procurem resoldre'l tan bé com sabem.

Quant a l'ensenyament, sembla que el fet que el nombre d'alumnes per aula sigui excessiu i que alguns alumnes de la segona etapa que aquest curs varen començar no estaven prou ben preparats, ha representat un fre per les aspiracions dels mestres. Tot i així, l'opinió general és que el curs que ara ha acabat és de signes ben positius.

El fet de tenir vuit aules graduades, i que alguns mestres es puguin reparar les assignatures hi deu haver ajudat, però també es veu clar que els mestres hi han posat el coll.

També és molt positiu que hàgim tingut a l'escola dues senyoretetes que ensenyin el català, perquè ja es poden palpar els bons fruits quan els nostres fills ens poden ajudar a millorar l'escriptura o el parlar en català.

El seguro escolar també ha fet un bon servei, apart de tranquil·litzar als mestres de la seva responsabilitat. Hi han hagut molts alumnes que s'han accidentat, encara que, gràcies a Déu, sempre de poca importància.

Per part de l'Ajuntament, ens sembla que proporcionalment seria difícil trobar un altre municipi que, en tan pocs anys, hagués invertit tants diners en coses d'escolaritat.

El que en un futur molt pròxim ens preocupa de debò és que l'agrupació escolar al primer any ja s'ha quedat petita, com hem dit abans, i per tant el pròxim curs ja no hi cabran tots els alumnes. Seria convenient pensar en la prioritat del nostre municipi.

Per últim, demanem a tots els pares que tinguin fills a l'escola i sentin interès per formar part de l'A.P.A., que sàpiguen que hi tenen un lloc per a ells, o almenys que si coneixen alguna qüestió d'anomalia referent a escoles, ens en facin sabedors.

A. P. A.